

Amrita Koetiram

NIEUWS

- 12 -

SEPTEMBER 2008

Een verslag van Amrita Koetiram 2007

In 1998 kozen we ervoor om vanuit België één van Amma's vele charitatieve werken permanent te steunen en er informatie over te geven. Dit werd Amrita Koetiram, het huizenbouwproject. Amrita Koetiram betekent vrij vertaald: Amma's huis.

Sinds de aanvang van die ondersteuning zijn er al vele huizen gesponsord; dankzij uw genereuze schenkingen, maar ook dankzij de onbaatzuchtige inzet van vrienden van Amma. Over die inzet in 2007 gaat dit verslag.

“Reeds in januari 2007 kwam het Koetiram team een eerste maal samen om de ideeën de vrije loop te laten. Het voorbereiden van de Koetiram stand bij Amma's volgende programma zou het hoofdthema zijn. Anderzijds klonken er steeds luidere stemmen om Amma's huizenbouwproject ook buiten het jaarlijkse programma in 's Hertogenbosch te promoten.

Net vóór deze brainstorm nam iemand van het team het initiatief om daadwerkelijk te starten met een wafelbak waarvan de opbrengst naar Amrita Koetiram zou gaan.

Doorheen het jaar werd er verder vergaderd om andere nieuwe denkpluizen uit te werken en te beoordelen op hun haalbaarheid. Naar analogie met de goed draaiende wafelbak, werd duidelijk dat er voor bijkomende initiatieven doorheen het jaar een instroom nodig zal zijn van meer vrijwilligers.

Voor Amma's programma in 's Hertogenbosch werd de hele Koetiram stand grondig voorbereid en gedeeltelijk herwerkt. Trekpleister bleef de gesponsorde 5,5 meter hoge banier met daarop de afbeelding van een tsunami-huisje. Een nieuw kunstwerk, gemaakt door iemand uit het team, verrijkte de stand met een levensgrote man die een baksteen aanreikte. Een uitnodigende tekst verduidelijkte de symboliek met de vraag: “Wat reik jij aan?”

Verder werd geopteerd om de stand dit jaar nog meer eenvoud en soberheid te laten uitstralen. Zodat mensen op een ongedwongen manier informatie zouden kunnen inwinnen over Amma's huizenbouwproject en desgewenst hun financieel steentje zouden kunnen bijdragen.

De toegankelijkheid werd verbeterd door zelfgemaakte tafels, van één van de medewerkers, in de stand op te stellen. Een vernieuwde Ganesha reproductie werd aan de achterzijde voorzien van de coördinaten van Koetiram en een bezinningstekst. Iemand doneerde aan Amrita Koetiram een groot aantal CD's, opgenomen in een professionele studio en voorzien van zelfgemaakte muziek.

De hele ploeg van Amrita Koetiram is alle bezoekers van haar stand en de vele milde schenkers (tijdens Amma's programma en daarbuiten) uiterst dankbaar voor de solidariteit die zij hebben uitgedrukt voor Amma's humanitaire activiteiten.

Kaartlezers

Dé Fons

Hartje Antwerpen ...

... wafels bakken ...

... proevertjes uitdelen ...

... schenken en ontvangen.

“Wafelenbak”

“Wie op zaterdag 23 juni over de Antwerpse Meir liep, werd aangetrokken door een grote partytent waar heel wat mensen nieuwsgierig stonden aan te schuiven. Neen, dit was niet de wafeltent van Amma’s centrum. Wij stonden enkele meters verder wat afgunstig te kijken en te bedenken hoe wij onze wafels aan de man konden brengen. Want het vlotte niet. Als de regen met bakken uit de hemel valt, wil niemand een wafel kopen.

Op een bepaald moment werd er zelfs totaal niet meer gebakken! Wie het tempo van de vorige wafelbaksessies heeft meegemaakt, zal begrijpen dat deze situatie ‘zeer ernstig’ genoemd mag worden.

Om 15.00 uur noteer ik een bestelling van zeven wafels tegelijk. Vanaf dan loopt alles vlot en draait ook de fruitpers op volle toeren. Er moeten zelfs nieuwe inkopen gebeuren. Ook de mand met eigengebakken koekjes die ons geschonken werd, doet haar duit in de donatiebox die - ondanks de valse start- toch weer verrassend veel geld aantrekt.”

“Wat we een volgende keer zeker moeten meenemen is een fototoestel; want nu konden we zoveel mooie momenten niet vastleggen :

- de levende standbeelden die onze wafels wisten te smaken en onze kraam extra cachet gaven
- de niet-aflatende Hadelijn die proevertjes aanbiedt vanop een standbeeld-sokkel
- Luc die aantoont dat onze wafels mét slagroom het allerlekkerste zijn en quasi onbeperkt kunnen verorberd worden
- de familie van An die een tweede keer terug kwam omdat onze wafels zò lekker zijn.

En al die anonieme mensen die telkens weer onze kraam weten te vinden en met hun steun zovelen in India helpen.”

“Het principe van de wafelbak is eenvoudig: in een drukke winkelstraat in Antwerpen wordt regelmatig een stand opgesteld waar mensen gratis een wafel en een drankje wordt aangeboden. Mensen die ingaan op dit niet alledaagse initiatief komen snel te weten dat de hele opzet ten voordele is van het Amrita Koetiram project. Als ze dit wensen kunnen ze naar eigen goeddunken een donatie geven. Deze benadering blijkt prima te functioneren, zowel voor het geven van informatie als voor het ontvangen van schenkingen.

Zo werden in 2007 en 2008 al 10 Amrita Koetiram huisjes gefinancierd (en dus 10 families aan een duurzame woning geholpen!).

Het wafelbakteam is intussen uitgegroeid tot een enthousiaste ploeg van vooral jeugdige vrijwilligers die - zo nodig - weer en wind trotseren voor het goede doel.”

Amrita Koetiram over de tribalen in Idukki

Amrita Koetiram betekent zoveel als: Amma's huis. Het Amrita Koetiram project, is een uitdrukking van de aandacht en zorg die Amma heeft voor mensen die nood hebben aan de meest basale levensbehoeften. Een huis, voedsel, veiligheid, medische zorg, en werk kunnen onder deze gezamenlijke noemer samengevat worden. Als iemand op die vlakken in staat is voor zichzelf (en het gezin) te zorgen, dan kunnen alle gezinsleden 'thuis komen'.

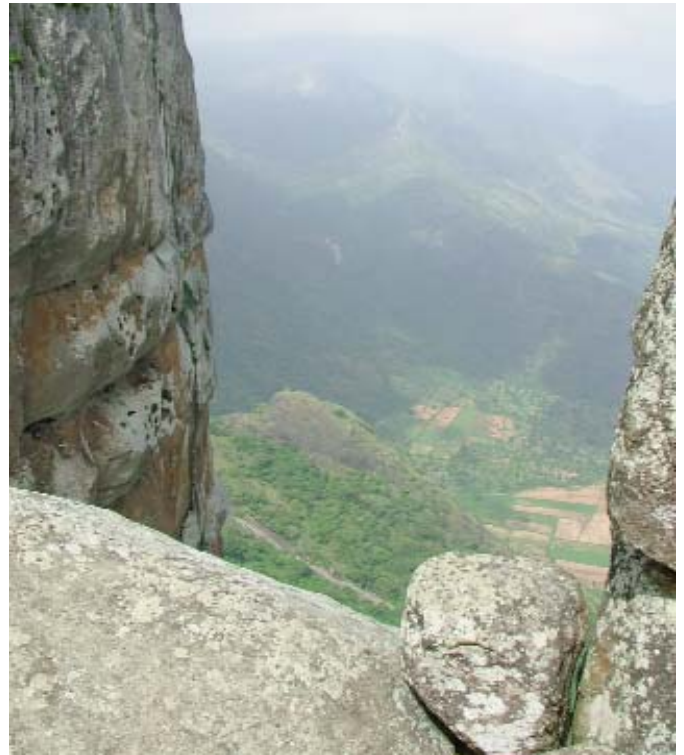
Een thuis is immers meer dan een woning, een thuis veronderstelt een zekere sfeer in huis die verder gaat dan de eerste levensbehoeften. Men zou kunnen zeggen dat wanneer die basale, fysieke behoeftes vervuld zijn, er in een mensenleven en in de onderlinge relaties, ruimte en aandacht vrij komt voor een niet-materiële ontwikkeling. Voor persoonlijke ontwikkeling, al dan niet gekoppeld aan opleiding of werk. Een thuis is meer dan een huis maar een thuis begint wel bij een huis.

'Amrita' betekent vrij vertaald 'gelukzaligheid'. Amrita Koetiram krijgt dan de inhoudelijke betekenis van: "Huizen waar mensen gelukkig kunnen zijn".

In die context willen wij u uitzonderlijk een project presenteren dat door één van ons bezocht en beschreven is.

Wij wensen u een aangename eerste kennismaking met het leven van de tribalen (oorspronkelijke bewoners) in Idukku (Kerala, Zuid-India).

De tribalen van Idukki leven in de heuvels in het oosten van Kerala, op een hoogte van 1500 m. Het gebergte waarin zij wonen, gaat tot 2300 m. hoogte. Het is een zeer prachtig gebied met veel ongerepte natuur zoals je die alleen in de oerwouden nog aantreft. Het is ook een moeilijk begaanbaar gebied, zelfs met een jeep

Doorkijk door rotsen.

en een ervaren chauffeur. Met enkele andere vrijwilligers bezocht onze correspondent de tribalen. De andere personen waren onderwijzeressen van Amma's scholen. Wanneer zij tijd hebben bezoeken zij de tribalen om (voornamelijk aan vrouwen) adviezen over hygiëne of les te geven.

Het dorp dat bezocht werd heet 'Kaumali Kudi', dat 'Dorp van de clown' betekent ('Kaumali' = 'clown' en 'Kudi' = 'dorp'). Vroeger heette het dorp "Dorp van de mooie bloemen", zoals vele dorpen naar een bloem werden genoemd. Sinds er een man heeft gewoond die clown was, verwijst de naam naar hem.

Daken van landbouwplastic en riet.

De tribalen in Kerala leven in gemeenschappen van 20-30 huizen, waar in totaal een paar honderd mensen wonen. De meeste huizen zijn van steen, de daken zijn van riet met daaronder landbouwplastic.

Zij wonen niet alleen geïsoleerd, maar zij leven ook geïsoleerd. Het zijn mensen die tevreden zijn met hun manier van leven, zich rijk voelen en ook fier zijn op hun eigen volk. Zij zoeken geen contact buiten hun gemeenschap. Zij huwen binnen hun gemeenschap, maar die gemeenschap is wel groter dan hun dorp. In het dorp waar onze correspondent op bezoek was, wonen 44 families, 215 mannen en vrouwen (gelijk verdeeld). Bij religieuze plechtigheden en feesten komen zij met andere gemeenschappen van hunzelfde volk, de 'Mutuvan' bij elkaar. Daar vinden dan de uithuwelijkingen plaats.

Eén van de manieren waarop de tribalen proberen geld te verdienen is met het werken op cardamonplantages¹. Probleem is echter dat die plantages beheerd worden door grootgrondbezitters. Zij gaan met een stuk papier naar de tribalen (die analfabeet zijn) en zeggen dat die grond van hen is. Ofwel geven zij een klein bedrag aan geld en 'kopen' daarmee de grond om vervolgens de tribalen voor zich te laten werken. In het seizoen, dat 6 maanden duurt, werken de tribalen dan op de plantages. Maar het loon is niet voldoende om het gehele jaar rond te komen. Buiten de seizoenen hebben zij onvoldoende inkomen en zien zich dan genoodzaakt om - tegen woekerrentes - te lenen bij diezelfde grootgrondbezitters. De schulden lopen alsmaar op en door dergelijke uitzichtloze situaties heerst er alcoholisme en worden er veel zelfmoorden gepleegd.

De tribalen leven over het algemeen heel teruggetrokken. Het was aanvankelijk niet eenvoudig om ingang bij hen te vinden. Door zorg te dragen voor een psychisch gestoorde vrouw uit het dorp, hebben medewerkers van de ashram² hun vertrouwen gewonnen. De ashram probeert hen te ondersteunen door hen allerlei vaardigheden te leren waardoor zij zelfstandig in hun inkomsten kunnen voorzien en onafhankelijk van schuldeisers worden. Zij leren hen ook lezen en schrijven. Als er een medische post van MAM³ in de buurt is, worden zij vooraf geïnformeerd. Hetzelfde gebeurt wanneer er vrijwilligers naar het dorp komen om hen over basishygiëne te informeren. Projecten ter bevordering van hun zelfstandigheid worden deels gesubsidieerd door de overheid. De MAM is één van de zeldzame organisaties in die regio die niet corrupt is en het overheidsgeld daadwerkelijk aan de tribalen besteedt; dit tot groot ongenoegen van alle wél corrupte organisaties. Door de educatieve projecten van de MAM, die overigens niet beperkt zijn tot de tribalen, ontwikkelen de minderbedeelden vaardigheden en kwaliteiten om hun zelfstandigheid te behouden of terug te verwerven. Zij

¹ cardamon = kruid, familie van gember

² ashram = religieuze gemeenschap, klooster in hindoetraditie

³ MAM = stichting die onder leiding van Amma charitatieve projecten voor noodlijdenden opzet

Kaumali Kudi

Theeplantages.

Leren schrijven..

doen werkervaring op in Amma's instituten en vinden daardoor nadien gemakkelijker een job in hun eigen regio.

Contact:

Indien u de vervolg nieuwsbrieven over dit onderwerp ook wenst te ontvangen (en u schreef zich niet eerder in voor de Amrita Koetiram nieuwsbrief), geef u dan op via: <http://koetiram.vriendenvanamma.be> (nieuwsbrief) of bij de stand van Amma's centrum in 's Hertogenbosch. Als u al andere post van Vrienden van Amma België ontvangt, geef dat dan a.u.b. duidelijk aan bij de toelichting.

Vrienden van Amma
Broekstraat 6 - B - 9140 Tielrode
E-mail: vriendenvanamma@pandora.be

Schelingen:
Vanuit België: Bankrek: 083-2954139-07
Vanuit Nederland: Giro: 427 27 72 o.v.v. Amrita Koetiram (tnv Stichting Vrienden van Amma Nederland te Lelystad)